

תת"ע 3930/04/15 - מדינת ישראל נגד משה הר אדיר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

19 יולי 2015

תת"ע 3930-04-15 מדינת ישראל נ' משה הר אדיר

בפני	כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר
מדינת ישראל	המאשימה
נגד	
משה הר אדיר	הנאשם

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, בתאריך 12.01.15 בסמוך לשעה 16:02, נהג ברכב פרטי מסוג פולקסווגן מספר 82-958-70, בכביש מספר-20, קמ' 12 לכיוון צפון. ובעת שהרכב היה בתנועה השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר בהאשמה המיוחסת לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד רושם הדו"ח, השוטר רמי מזרחי, כאשר עדותו נשענה רובה ככולה על דו"ח התנועה אותו רשם בעצמו ביום המקרה. התקבל וסומן ת/1.

על פי עדותו עת היותו בנסיעה בניידת כחול - לבן על שולי כביש מספר 20 לכיוון צפון, במהלך סיור שגרתי לבדיקת סיבת עומס התנועה במקום, הבחין כי בנתיב הימני קיצוני נוסע הנאשם בעת שהוא אוחז בידו הימנית מכשיר נייד כהה מסוג איפון, במקביל לפלג גופו העליון ומקיש על המקשים.

לאחר שהבחין בביצוע העבירה קרא במערכת הכריזה שבניידת לנאשם לעצור את רכבו בשוליים, הנאשם בתגובה לכך השמיט את מכשיר הטלפון מידו הימנית ונעצר כפי שנדרש בשוליים. לאחר שנעצר ניגש אליו השוטר והבחין כי על המושב הימני, מונח מכשיר הטלפון דלוק ובצג הייתה הודעת "ווטסאפ".

חלונות הרכב היו שקופים וללא כל הפרעה של וילונות או מדבקות.

תגובת הנאשם לאוזני השוטר במעמד רישום הדו"ח הייתה, תגובה הראשונה המיידית, "היה פקק קיבלתי מאשתי הודעה רק עניתי לה", התגובה הנוספת "נו מה לעשות המדינה צריכה כסף".

הנאשם מר משה הר אדר העיד בעצמו, על פי עדותו, בעת נסיעה בתוך פקק תנועה ולאחר שהיה בעצירה, הטלפון שהיה על המושב שלצדו החליק ונפל קדימה על הרצפה, בזמן שהרכב היה במצב עצירה הרים את הטלפון והניח אותו על המושב.

הנאשם סרב לחקור את השוטר על עדותו בחקירה נגדית שכן לפי דבריו "השוטר שקרן ואין מה לשאול אותו".

הנאשם הפנה את בית המשפט, לפלט שיחות מחברת "פלאפון" לפי הרשום בו לא בוצעה שיחה או הודעת אס. אמ. אס, בשעת רישום הדו"ח 16:02.

דין והכרעה:

לשון החוק:

תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961, קובעת כי:

(1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית;

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s);

אין חולק כי הנאשם נסע בתוך פקק תנועה בנתיב ימני קיצוני, בכביש 20 לכיוון צפון.

השאלה שבמחלוקת:

האם הנאשם אחז את מכשיר הטלפון בידו הימנית, בשעה שהרכב היה במצב של עצירה מוחלטת, או שמא במצב בו הרכב היה בנסיעה?

זאת לדעת, האיסור בתקנה לא מדבר על "דיבור" במצער, אלא על אחיזה. אפילו הייתי מקבל את גרסת הנאשם - שלא דיבר ממש, אין לעובדה זו כשלעצמה כל משמעות.

הנאשם בחקירתו הראשית מסר כי הרכב היה במצב עצירה בזמן שבו הרים לדבריו את מכשיר הטלפון "נעצרתי והטלפון שלי שישב על המושב החליק קדימה ונפל על הרצפה, האוטו היה במצב של עצירה התכופתי ושמתי אותו על המושב." (עמ' 3-שורות 6-7).

בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם מדוע לא טען בפני השוטר כי היה בעמידה והמכשיר "רק נפל" התחמק מלהשיב לשאלה " אני הואשמתני על דיבור בטלפון, אני אומר שהגרסה של השוטר שקרית, הבאתי הוכחה שלא דיברתי בטלפון"

לטעמי, השוטר בנסיבות המקרה רשם בדו"ח בצורה מדויקת במה שהוא הבחין. בנאשם- שנסע - בנתיב הקיצוני מימין, אוחז בידו הימנית מכשיר נייד כה מסוג איפון, במקביל לפלג גופו העליון ונראה כאשר הוא הקיש עליו. לא זאת אף זאת " כאשר כרזתי לו לעצור בצד... שמת מידו את המכשיר ונעצר בשול הימני"

לא אקבל כי עדות זו של השוטר דמיונית מתחילה ועד סופה.

מצאתי טעם לפגם כי הנאשם לא הכחיש מיד את ביצוע העבירה בפני השוטר, ובשתי תגובותיו שנרשמו בדו"ח, הוא לא

הכחיש כי אחז במכשיר, ולא תיאר את המצב אותו העלה לראשונה בבית המשפט.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שמעתי את העדים, התרשמתי מהופעתם בפני, ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות עד תביעה יחידי, אני נשען על עדותו של השוטר, לו אני מאמין, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ה, 19 יולי 2015, בהעדר הנאשם, ובמעמד התביעה.